

SERVIS

Co bude dnes
dobrého?

Krčma u
Veselé Mileny
nám ke snídani
nabídnou

tradiční kornflejky s mlékem či chlebík se salámem a čaj. Ke svačině melouchy. K obědce česnečka s krutónky (pokud nám táborníci nevybrali veškerý česnek kvůli sestřím Tallhoferovým). A k druhému pečené kuřátko, brambůrek a okurkový salátek. Odpoledne budou ke svačině nanuky (moc děkujeme) a rohlíky. Večer bude těstovinový zeleninový salátek.

Jaké bylo počasí?

Ideální na výlet. Celý den se na nás usmívalo sluníčko, ale teploty se ještě drží kolem 25. Dokonce to táborníky ani nelákalo ke koupeli v místním aquaparku. Večer nám osvětluje stále se zvětšující Měsíc.

Bodový stav družin

1. IV. Wydro-Germáni 182
2. I. Angličané 169
3. III. Francouzi 165
4. II. Poláci 160
5. VI. Norsko 147
6. V. Irské Fidži a Suva 144

Vedení tábora:

Hl. vedoucí: Komár :-)
Progr. vedoucí: Haše+ Error
Zást. pro TS: Labuš

Vedoucí oddílů:

- I.-Anglie: Sedma + Mat + Kosa
II.-Polsko: Bodlinka+Tarzan + Šimpo
III.-Francie: Tom-tom+ Lyška + Verka
IV.-Wydro-Germáni: Kübel + Kiki+Jezdec+Notka
V.-IFS: Pat + Chicquita +Viki
VI.-Norsko: Vitalinea + Well + Bender

Služba a hlídka dne:

Betty, Porry, Ban-án, Anna,
L'Pík, Ty-ger
1. oddíl - Anglie
Huliman: Kosa

Včerejší prasáci:

Brutální Žabí bodovány nepřineslo ani jedno jediné slunce. „Když nevidím úplatek, nedám desítku“, nechala se slyšet budující Žába. Prasáky ovšem našla. Byli jimi:

Pperlák
Šutřík+Kaj
L'Pík
Porry+Racek+Džej

Petrachtace! Sestry se ukázaly! Slavnostní stisk dorazil! Vyuzení horolezci!

Džej vrhl! Francouzi bez ohně! Kotě v bažině! Přilepeni na silnici!

Jíž od budíčku se vše schylovalo k Petrachtaci. Tedy tradičnímu výletu jednotlivých družin, při kterém si táborníci sami vaří. Za ty desítky let co Petrachtaci na táborech SpT realizujeme se ovšem značně proměnily. Ještě před čtvrt stoletím vyráželi táborníci zcela sami a na jídlo si museli vydělat vlastní prací. „To bych chtěla vidět tvý tatary“, zamyslela se nad přiděleným materiálem Lyška. Zato dnes si nesou dvě plné přepravky jídla, kanystry vody a dva obří kotlíky. Suma sumárum nám jídlo na Petrachtaci vyjde cenově stejně jako dva plnohodnotné táborové dny. Co se všechno jednotlivým oddílům přihodilo, uvidíte ve speciálním vysílání na našem webu. Zde zmíníme jen několik perliček. Začneme u Angličanů, kteří se tradičně vypravili do vápencového lomu u Stolan. Po příchodu zjistili, že se na místě zbudovala nová ferrata, na které horolezci zůstali. Co zůstalo při starém, byla zakrytá cedule s nápisem: „Zákaz rozdělování ohně“. Ovšem jak víme, zakryté cedule neplatí. Tudíž se Angličané mohli spokojeně vrhnout na přípravu oběda. Výrazně méně spokojeni byli přítomní horolezci, které oheň připravený Angličany zcela vyudil. Jak jsme posléze zjistili, všichni vedoucí využili Petrachtaci k dohnání spánkového deficitu. Tedy až na vedoucí Anglie. „Ty Nučice tu hubu nezavřou, když jim chce dát kliky, zeptají se kolik, a když jim řeknu, aby už netopily, přihodí do ohně další kůru“, stěžovala si nevyzpytá Sedma s vykecanou dírou do hlavy. U Poláků se děly jiné věci. Kromě vaření se chtěli zabavit vrháním Šimpovala vrhacího nože na terč. Ovšem již první Džejův pokus skončil totálními nezdarem. Džej vrhl nůž do lesa a přesto, že všichni Poláci více než hodinu pročešávali les centimetr po centimetru, tak nůž již nikdo nikdy nespatriil. Spoustu zážitků v duchu hesla „zážitek nemusí být dobrý, hlavně když je silný“ si z Petrachtace přinesli také Francouzi. Nejprve hledali toaletní papír, který ovšem zůstal vysmátý v tábore. „Hnědýho mě nedostanete“, smál se na poličce krásně bílý PaNaPr. To ale nebylo to nejhorší („jak pro koho!“, volal z křoví tlačící Kompost). Definitivně humor všechny přešel v okamžiku rozdělování ohně. „Má někdo sirky?“, ptali se všichni Francouzi. Nikdo neměl. „Tak děcka, přiznejte se, kdo tady kouří a dejte nám svůj zapalovač“, ptala se z posledních sil Lyška. Ani tato věta ovšem nedopomohla k nalezení zdroje ohně, a tak nakonec Francouzi zažehli svůj oheň pomocí křesadla a deodorantu. Zoufalá doba si žádá zoufalé činy. Wydro-germáni oproti tomu měli všechno, včetně několika hodinového spánku pro vedoucí. Jediní kdo něco dělali byli Jezdec a Mon-tík. Ti se po obědě vytrhali a více než hodinu věnovali tanečnímu tréninku. IFS málem přišlo o Ko-tě. Během cesty na Rozhlednu Na Chlumu se Ko-tě zatoulalo a zapadlo až po krk do bažiny. Naštěstí díky včasnému zásahu vedoucích se Ko-tě neuploutlo, pouze přišlo o levou botu. Tedy alespoň si to myslíme. Norsko si jako obvykle zabralo ohniště na Rabštejnu. To ještě netušili, že cesta na hrad prochází totální rekonstrukcí. Při přechodu přes čerstvě položený asfalt nebrali Norové ohledy na varování místních cestářů. „Já jim nevěřím, že ten asfalt teče a je horkej“, holedbal se zkušený dělník Bender. Mýlil se. Opravdu se přilepil. Naštěstí jakmile viděl rozrušené silničáře, zabral a z polotekuté pasty se dokázal vyprostit. To už byl zbytek Norů dávno v trapu, dokonce i Buřt rozkmital své líné tělo. „Takhle rychle jsem snad v životě neběžel“, vypadlo po pěti minutách popadání dechu z Buřta. Bender ovšem zažil ještě jedno nemilé překvapení. Během vaření oběda, který nechal na ženské části vedoucích, spokojeně chrupkal v teple blízkého ohně. Nechtěně jej vzbudila Vitalinea, která se snažila do kotlíku nasypat celý pytlík majoránky. Co čert nechtěl, přesně v okamžiku plánovaného vyspání celého obsahu pytlíku, přišel velký porýv větru. K všeobecnému překvapení v kotlíku neskončil ani jeden kousek majoránky, zato Bender byl pokrytý od hlavy až k patě. „Normálně jsem tam spal a říkám si, proč mi padá něco z ohně do tváře a najednou tam Vitalinea s pytlíkem v ruce“, brumrl skrze majoránku překvapený Bender. Večer proběhl tradiční Slavnostní táborák. Všechny družiny přednesly vyprávění o Petrachtaci a došlo i na Posvátný stisk. Sice až na druhý pokus, ale vzhledem k více než 200 rukou, skrze které musel projít, se jednalo o úspěch. U ohně nesmělo chybět také vyprávění o sestřích Tallhoferových. Dávny příběh o sestřích a slepicích popustil uzdu tábornické fantazii a desítky táborníků tvrdilo, že v dále na poli sestry skutečně zahlédli. Zdáli je to pravda nevíme, ale pro jistotu jsme většinu tábora vybavili stroužky česneku.

problemy, s čímž většina hrudinů souhlasí. Ale chtějí se dostat domů. A Pythagoras je domů pokud se magie nezachrání, nepoše. Složitě dilema, se kterým se vydáváme zpět na Atlantidu. Konečně s Euklidem, pro kterého nás Pythagoras poslal už před dlouhou dobou.

Hrdinové se blíží zpět do Atlantidy!

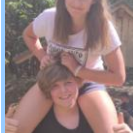
Mars nechce magii?!? Proč pomáháme Pythagorovi? Kudy domů?

Hrdinové došli do městečka Tegea v Arkadii, po cestě odehnali pár banditů a harpijí, Euklides si sesbíral bylinky, pro které ostatní musel ostatní přesvědčovat, aby s ním šli. Když jsme se vrátili k přístavu, opět se z něčeho nic zjevil Mars, který všem pogrataloval k úspěchu v Olympijských hrách, a k tomu jak hravě jsme si poradili s útokem sirén, a sfingy, kterou Zeus seslal, aby nechala zmizet Komára jen pro své pobavení. A pro rodiče tu máme jako každý rok soutěž o nejlepší ódu na téma našeho táborového příběhu. Ódy ohodnotíme, a podle toho vaše táborníky bodově odměníme. Snažte se! Mars nám vysvětloval, že bychom nejspíš neměli pomáhat „Pythagorovi“ zachránit magii, protože to ve světě působí jen chaos, a

Láska, sex a něžnosti

Jelikož včera probíhala Petrachtace nebylo tolik prostoru pro páry, které mají svou drahou polovičku v jiném oddíle. Mnohem blíž se však poznali ti, kteří mohli celý den trávit bok po boku. Karbit se rozhodl vyznat svou lásku Mauglee romantickou básní. Na to

Mauglee reagovala tím, že Karbita celé odpoledne venčila po okolí tábora. Šutřík věnoval svou pozornost Kočce a dokonce jí ošetřoval i drobná zranění. Ušák se celý den plazil po Wakuovi a nakonec jej doslova osedlal. Waku toho ovšem neměl dost a odpoledne rajtoval na Narman. Bubba celý výlet fňukala, že chce Tubu. Na jeho přítomnost si musela počkat až k Slavnostnímu táboráku, kde se na něj celý večer tiskla. Betty dělala všechnu práci na službě za Palmu. Začátek nového příběhu veřejně dali najevo Kyklop a Ještěrka. „To je můj kluk“, chlubil se, držejíce Kyklopa za ruku. Po příběhu o sestřích Talhoferových dopravodil Anki do stanu Koseek. Společně s Pinky a Belze-bubem pak poslouchali písničky, které byly slyšet od ohně a dali si tzv. Čtyřrande. Velice smutnou lovestory zažili Buřt a Well. V okamžiku, kdy již Buřt vyznal lásku, mu Well oznámila, že již několik let chodí s Hašem.

Čeká nás

Vyzývat bude zase Irsko v disciplíně své volby. Ještě předtím ovšem proběhne druhá Bramboriáda a následně lov mořské zvěře, bez dechu a hodnocení řemesel. Pokud se to stihne, tak i divadlo. Večer se těšíme na Stezku Odvahy a Triskošku.